

המקורבנים

במ"ד גליון יג' פרשת שמות ה'תשע"ט

גליון שבעי לחניכי הישיבות בני התורה המקורבים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

מאמר בפנימיות הפרשה, משרשי הדברים עד לעובדא ולמעשה

הדשרני קרבתי

התיקון – ש'בגלות מצרים

חומש שמות הוא החומש השני בחומשי תורה – והוא מתאר את סדר הווייתם של עם ישראל. כאשר בתחילה הם היו בגלות מצרים, ואז נאמר עליהם 'גוי מקרב גוי' שמרמוזו על כך שהם היו ב'עיבור' כמו עובר במעי אמו, ואחר כך ביציאת מצרים היה 'הלידה' שלהם, ובקבלת התורה הגיעו לגדלותם, וסיום העניין הוא בהקמת המשכן, שהוא התכלית של יציאת מצרים וקבלת התורה, וזהו תוכן חומש שמות.

בפרשיות אלו, שמספרים על לידתו והתהוותו של עם ישראל – מתעורר כח מיוחד, שבו כל אחד יכול גם כן להיות יהודי מחדש – לתקן את כל העבר, ולקבל התורה בהתחדשות. ולכן השבועות הללו בהם קוראים את הפרשיות הללו – ידועים בכינויים 'שובבי"ם' (ובשנה מעוברת 'שובבי"ם ת"ת'), ומקורם קודש בדברי השל"ה, ר' חיים ויטאל בשם האר"י, המגיד של הבית יוסף, ובכל המפרים הקדושים מאז, ששם מבואר כח התיקון המיוחד שישנו בשבועות אלו.

ואמנם בדורות קודמים – המנהג היה לעסוק בתעניות וסיגופים קשים (ראו בספר יסוד ושורש העבודה דברים נוראים), אך בדורות האחרונים שנהלשו הדורות, גילו הצדיקים הקדושים (הבעש"ט, ורבינו הק' מוהר"ן מברסלב) שאין לנו לעסוק בתעניות וכדומה, אלא רק בתפילה, אמירת תהלים, התבודדות וכיוצא בזה. ובעיקר, יש לנו להאמין בכוחם של השבועות הללו, ושל קריאת הפרשיות – שיש בהם כח מיוחד להתקרב להשם יתברך ולהתחדש בעבודתו.

* * *

כאמור, באופן כללי עוסקות הפרשיות הללו בסדר יציאת מצרים וקבלת התורה. אך באופן פרטי בכל פרשה יש לימוד משלו וממילא גם כח פרטי משלו, ואת זה ננסה בסעיפתא דשמיא ללמוד ולבאר במאמרים הללו, והפעם נלמד בעז"ה את הפרשה הראשונה – פרשת שמות.

פרשת שמות לכאורה איננה שייכת כלל לשובבי"ם, כי לא רק שאינה עוסקת ביציאת מצרים, אלא אדרבה עוסקת בגלות מצרים. ולא רק שאינה מתארת את התהוותם של עם ישראל, אלא אדרבה היא מתארת את ירידתם. הפרשה פותחת בתיאור המצב השלם והמתוקן בו היה העולם בשעה שהיה יעקב אבינו עם השבטים הקדושים וכל השבעים נפש, ומכאן מתחיל סדר הירידה, כשעם ישראל יורד ויורד עד למ"ט שערי מומאה, והופך להיות כמעט כמו המצריים, וכמעט המלאכים 'הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה'. כיצד אם כן מתקשרת פרשה זו לסדר 'התיקון'?

את הקושיא הזאת אפשר להקשות בפסוק עצמו. התורה קוראת למצרים 'כור הברזל', כלומר: כמו שמכניסים את הברזל אל הכור, כדי לזכך אותו ולנקות אותו מהפסולת, כך עם ישראל נכנס למצרים כדי להזדכך ולהתנקות. ובדברי הוזהר והאר"י מבואר שגלות מצרים באה לתקן את פגם אדם הראשון. והוא פלא והפלא: אילו היו נכנסים למצרים מעורבים בפסולת ויוצאים משם נקיים – ניהא, אבל הרי התמונה היא הפוכה לגמרי?

בנוסף לכל זה, מבאר האור החיים הקדוש, שהסיבה שזכו ישראל רק להשגת מ"ט שערי בינה (שהשיג משה בשם כל ישראל) ולא לשער החמישים – הוא משום שהיו רק במ"ט שערי מומאה ולא בשער החמישים, ולעיתיד לבוא נזכה להשיג את השער החמישים, לאחר שבעקבתא דמשיחא נצטרך להתמודד עם שער החמישים של המומאה. וכאן הבין שואל: וכי חוטא נשכר?! האם שערי מומאה הם סיבה לקבל שכר של שערי קדושה, זה לעומת זה?!

מבואר אם כן, שיש כאן לימוד נפלא דווקא מהחלק הזה שעוסק ב'גלות' של ישראל, וממנו אפשר ללמוד כיצד דווקא הגלות, ודווקא המצבים הנמוכים ביותר של האדם – הם לפעמים הסיבה והדרך היחידה לתיקון, וכפי שיתבאר להלן.

התמיהות בפרשה:

א. יש להבין את האופן בו הצליח פרעה לשעבד את עם ישראל. הרי בתחילה היו חשובים ונכבדים מאד, ולא ברגע אחד היה אפשר להפוך זאת, אלא היה כאן מהלך שהביא לידי כך, באופן שהם בעצמם כביכול נתנו לזה לקרות.

ב. במשך כל ימי שעבוד מצרים – לא מוזכר שהם צעקו או התפללו, אלא רק לאחר שנים רבות, כשמושה רבינו היה כבר בן שמונים, הייתה הפעם הראשונה שבה מוזכר בפסוק שהם צעקו. והוא פלא הכיצי ייתכן שבקושי כזה ושעבוד כזה – לא צעקו כלום. ועוד פלא, שמיד כאשר צעקו החלה הגאולה אף שעדיין לא עברו ארבע מאות שנה, ונראה מזה שאילו היו צועקים קודם היו נגאלים קודם, הכיצד?

ג. הקב"ה מבקש ממושה רבינו שילך לגאלם, והוא מסרב פעם אחר פעם במשך שבעה ימים, כשבכל פעם הוא מעלה טענה אחרת, ובסיום כל הטענות הוא עדיין מסרב ומבקש 'שלה נא ביד תשלח'. והוא פלא, כיצד משה רבינו אדון הנביאים מסרב לשליחותו של הקב"ה.

ד. אחד מהטענות של משה רבינו היה 'ואמרו לי מה שמו מה אומר עליהם', והוא פלא: וכי זה כל מה שהם עלולים לשאול – 'מה שמו?! ממה נפשך, אם מאמינים הם – מאי נפקא מינה מה 'שמו', ואם אינם מאמינים – מה יועיל שיאמר את שמו, והרי פרעה לא קיבל זאת אפילו כששמע מה שמו. ועוד יותר פלא שהקב"ה קיבל שאלתו, וענה לו שם חדש שאינו מוזכר בשום מקום בתורה: שם 'אהיה'. וצריך להבין מה היה כאן המשא ומתן, ומה מהותו של השם הזה, שבו נגאלנו ממצרים.

ביאור הפשט

בדרך הפשט יש הרבה אריכות בדברי המפרשים [רש"י, רמב"ן, ואור החיים], ומן הראוי לראות הדברים בפנים, והעולה מתמצית הדברים:

א. פרעה התנהג בחכמה ובערמימות, באופן שלא היה ניכר שהולך לעשות מהם עבדים. והלך בהדרגה משלב לשלב, באופן שלא היה אפשר בשום חלק להתקומם ולטעון מדוע עושה כן, אלא הכל היה בדרג 'דמוקרטי' כביכול, בו הוביל אותם כאילו מבחירתם להשתעבד אליו, או שהיה 'מוכרח' כביכול

לעשות כך מחמת 'החוק' וכדומה (ראה בדברי הרמב"ן והאור החיים בפירוט מה היה סדר הדברים).

ב. מתוך כך מובן שעם ישראל לא צעקו ולא התפללו, כי לא ראו בזה גזירה או משהו שלא כשורה, אלא הבינו שכך הוא דרך ההנהגה במקום זה, ואין להם ברירה אלא להתנהג כן. עד כדי כך שהרבה מהם לא רצו לצאת ממצרים, וגם אלו שיצאו – בכל פעם שהיה איזה נסיון, רצו לחזור למצרים.

ג. מה שהתעוררו לצעוק היה רק כאשר היתה גזירה משונה, שנצטרע פרעה והתחיל לרהוץ בדמם של ישראל, שלזה כבר לא היה שום טעם ושום הגיון, ואז נאנחו וצעקו. ובאור החיים הקדוש מבואר שלא צעקו אל ה', אלא צעקו מתוך כאב וצער, ואף על פי כן שמע אלוקים את זעקתם, ולא רק שמע – אלא מיד התעורר לרחם עליהם ולגאלם, כי זה הכה של צעקה – שעולה מיד לפני כסא הכבוד, ומהפכת את הדין לרחמים אפילו שאינו מגיע עדיין לפי שורת הדין.

ד. משה רבינו מאן ללכת כדי שלא לגרום חלישות הדעת לאהרן הכהן שהיה נביא קודם לו. ורק כשהתבשר 'וראך' ושמח בלבו הסכים לקחת את השליחות. וכמבואר עניין זה הרבה בדברי בעלי המוסר.

ה. בעניין השאלה 'מה שמו' והתשובה של שם 'אהיה' – ראה באריכות בדברי הרמב"ן, הן בדרך הפשט והן בדרך הסוד, ואין כאן מקום להאריך.

ביאור הפנימיות

פנימיות העניין מתבאר בספר 'ליקוטי הלכות' בכמה מקומות, ותמצית העניין הוא כך:

א. גלות מצרים לא היה רק שעבוד בגוף, אלא גם ובעיקר שעבוד בנפש. 'מצרים' מרמז על היות הנפש במיצר. וכמבואר בזהר הקדוש על הפסוק "בחומר ולבנים ובעבודה קשה" – 'בחומר' דא קל והומר, 'לבנים' דא ליבונא דהלכתא, וכן השאר. כלומר, שהיה כאן שעבוד רוחני.

כי מצרים היא מקום 'ערוות הארץ', ושורש הטומאה והכישוף. והם התגברו על נפשות ישראל, והצליחו להכניסם להרגשה פנימית של 'עבדות'. ולכן 'מעולם לא היה עבד שברה ממצרים' – לא מחמת שהיו השערים נעולים, אלא מחמת שלא עלה על דעתו לצאת משם, כי נשרש בו כל כך הרגשת העבדות עד שלא ראה טעם לברוח משם, וגם לא היה מועיל לו. ומשום כך נקרא מצרים 'בית עבדים', שכל מהותו הוא עבדות.

ויעיקר העבדות של מצרים היה בעניין תאוות ממון, שנראה לכאורה כדבר מותר וראוי וכשר, אך בני אדם משעבדים עצמם ומפקירים כל היותם וכל מהותם ועצמיותם עבור רדיפת הממון, או עבור הדאגה מחסרון הממון. ולכן אילים של מצרים היה 'השה', שנקרא בלשון הכתוב 'עשתרות צאנך' ופירש"י 'שמעשירות את בעליהן', דהיינו שהעבודה זרה שלהם היה הממון. וזהו 'עבדות' שאי אפשר לצאת ממנו, ולא מבקשים בכלל לצאת ממנו, כי לא חש ולא מרגיש כלל שהוא 'עבד'.

וכך הצליחו להכניס אותם לתוך עוד ועוד שערים של טומאה, שפירוש המושג 'טומאה' הוא סתימה, דהיינו הרגשה של מיצר, שעבוד וסתימת המוח והלב,

שאינו מרגישים בכלל שום הרגשה של קדושה ושל אמונה. רק חיים של שעבוד ועבדות ותו לא. ומובן היטב מדוע לא צעקו כלל, כי לא הבינו כלל באיזה עבדות וסתימה הם שרויים.

ב. כאמור, יש שער החמישים של הטומאה שאליו לא נכנסו כלל. והוא מה שידוע שלא שינו שום משום לשונם ומלבושם, והוא דבר תמוה לכאורה, כי מה בצע לעבוד עבודה זרה באידיש ועם שמריימל (כלשון המגיד ר' שלום שבדרון). אלא שדברים אלו מבטאים את נקודת היהדות בעצמה, כי אמנם אינם לא מצוה ולא איסור אבל הם מבטאים 'שייכות', והם התעקשו להישאר 'שייכים' למה שהם באמת. ולכן גם נזהרו מפגם עריות ומהתערבות עם המצרים – כדי לא לאבד נקודת הברית והיהדות.

ולכן כאשר פרעה רחץ בדמם, דהיינו שניסה לפגוע בנקודת 'הדם' שכבה, בנקודת היהדות – התעוררו לצעוק, ובאותו רגע שהתחילו לצעוק – הפכו את המ"ט שערי טומאה לבירור ותיקון. כי כל מהות הטומאה היא סתימה והסתרה, אך כאשר אדם צועק – הוא מגלה שבעצם הוא טעה, וכל מה שנראה לו ריחוק וכפירה והסתרה הוא שקר, ובוהו הוא 'שובר' את הטומאה. וכפי גודל הטומאה בו הוא שרוי [אם זה שער ראשון, עשירי, או ארבעים ותשע] – כך גודל שבירת הטומאה וגילוי הקדושה. וכאשר עלתה צעקה זו מתוך מ"ט שערי טומאה – הם שברו את הטומאה מכל השערים, וזכו עבור כך [לאחר מכן] לגילוי מ"ט שערי קדושה.

אמנם הקדושה לא התגלתה מיד, כי עדיין היו תחת שעבוד מצרים. אך על ידי הצעקה פעלו שכבר לא היו נשלטים לגמרי על ידי המצרים, והתעוררו רחמים לגאלם. ועניין זה נקרא 'מחאה', והוא מבואר בדברי מוהרנ"ת, שכאשר אדם מרגיש שלימת היצר ואינו יכול לצאת מידיו – יעשה 'מחאה' ויאמר בפירוש: 'הן אמנם אני מצליח לנצח היצר, אבל אני מגלה דעתו שאינו רוצה כן, והיצר בגולנותו השתלט עלי ועל חיי, וכך אין היצר יכול לעשות 'חוקה' עליו, ולבסוף יזכה לגרשו.

ג. וזה הטעם שמשה רבינו מאן לגאלם, כי ידע שיש דרך ארוכה מאד עד שיצליחו לצאת מזוהמת מצרים, ואפילו לאחר שייצאו ממצרים, עדיין יש עוד גלויות, ויש דרך ארוכה עד לגאולה השלימה. אך הקב"ה גילה לו שכך הוא דרך הבירור והתיקון, ולכן צריך לילך ולגאלם.

ואז שאל משה רבינו 'ואמרו לי מה שמו', כלומר: היכן הוא? אם אתה אומר שנגלה אליך – מדוע לא רואים אותו כאן במצרים, מדוע יש כאן כזה שעבוד וכאלו צרות? באיזה 'שם' הוא מתנהג אתנו, האם בדין או ברחמים. והתשובה הייתה: 'אהיה' – 'אנא זמין למיהווי'. כלומר, יש הנהגה של רחמים, שעדיין אינה מתגלה אלא היא עתידה להתגלות. ואף שעדיין אינה מתגלה – היא כבר כעת הנהגה של רחמים, כי כל כוחה להתגלות לאחר מכן – הוא דווקא מחמת המצב העכשווי של הסתרה.

והשם הזה – הוא השם שהוציא אותנו ממצרים, והוא השם המלווה כל אחד מישראל בכל מצב של קושי צער והסתרה, שאמנם אי אפשר לגלות בו שם הו"יה, אבל מאיר בו שם 'אהיה' שאומר לו: 'אני עמך בתוך המצב הזה, ודווקא מתוך כך – יהיה לבסוף הגילוי'.

זכורות שיעורים ובתי-כנסת למקורבים!

עיר	נושא השיעור	מגיד השיעור	יום ושעה	לפרטים
בני ברק	'תמימי דרך' הלכות עם תורה	לומדים בחבורה חבורת חניכי הישיבות ב"ב	יום שני בשעה: 7:40 בערב	0548487317
בני ברק קריית הרצוג	ליקוטי הלכות	לומדים בחבורה	מוצאי שבת בבית פרטי בשעה: 10:00	0548496139
בני ברק קריית הרצוג	התחזקות שיעור	נושא בפרשה	בכל ליל שבת מברכים	0548496139
בני ברק	התחזקות	רבנים שונים	יום שני בערב לבחורים	0548517128
בית שמש	חבורה ללימוד לקוטי מוהר"ן	לומדים בחבורה	יום שישי בשעה: 11:00 בבוקר	0548528387
קריית ספר	בית מדרש 'נצח ישראל'	תפילות שיעורים מלווה מלכה ועוד		רח' מסילת יוסף 34 (מאחורי 'בר כל')
קריית ספר	בית מדרש 'נצח ישראל'	שיעור מהרה"ח ר' אשר זעליג מרגליות	בימי שלישי פעם בשבועיים	רח' מסילת יוסף 34 (מאחורי 'בר כל')

עזרי לנו להגדיל את ההפצה!
ע"י תרומה במכשיר 'קהילות' חפשו: 'עלמא דאורייתא' תרמו וכתבו: 'עבור המקורבים' תזכו למצוות!

השיעורים הקבועים לשבת שמות ולפרשת וארא

יום	חודש סבת	הדף היומי מסכת חולין	משה ברורה עמוד יומי ידשו	ליקוטי מוהר"ן ח"ב	ליקוטי הלכות ח"ה	העמוד היומי בזה"ק זוהר חדש
ז	כא	לב	חזרה	ג	רגב	נב
א	כב	לג	שמב	ד	רגב	נב
ב	כג	לד	שמג, א	ה	רגב	נג
ג	כד	לה	שמג, א	ה	רגה	נג
ד	כה	לו	שדמ, א	ה	רטו	נד
ה	כו	לז	שדמ, ב	ו	רטז	נד
ו	כז	לח	חזרה	ו	רגח	נה

התורה הנלמדת בחבורת 'תמימי דרך' העולמית: ליקוטי מוהר"ן, חלק ראשון, תורה ב.

התורה הנלמדת: ליקוטי מוהר"ן, חלק א' תורה ב'.

עיקר התפילה ע"י תיקון הברית

על הפרשה ||| פנינים על פרשת השבוע

השי"ת שמע כל תפילה שהיתה בעת הגלות

הנה התורה מדגישה כמה פעמים שעיקר הגאולה היתה בזכות התפילה והצעקה שעם ישראל צעקו להשי"ת, והתורה מדגישה (בפרק ב פסוק כה) 'וירא אלקים את בני ישראל וידע אלקים, וכן אחר כך (בפרק ג פסוק ז) אומר השי"ת למשה 'ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשו כי ידעתי את מכאביו.

ויש לבאר שיש כאן הדגשה שהשי"ת שמע את התפילות כל הזמן, כי בזמן של גלות כשצועקים ואין נענים נכנסת טעות בלב כאילו ח"ו התפילות הם לריק, וכמו שמאריך בזה רבינו בלשונו הקדושה, וזה ההדגשה שמדגישה התורה, וכן השי"ת מדגיש זאת למשה שכאמת את כל התפילות שמעתי, אלא שעדין לא הגיע הזמן, וכשנשלם הזמן ונשלם תיקון השכינה, מיד באה הגאולה, וזה לימוד לכל אדם בגאולתו הפרטית.

כן הוא גם בגאולה הפרטית

כי 'כמו שהוא בכלל ישראל כן הוא בפרטיות אצל כל אחד ואחד שכל מי שצננס בעבודת ה' קצת ויבקר עסק מעט או הרבה בהתבודדות ותפלות ותחנות ובקשות שיוזבה שה' ותברך וישם פניו אליו ויקרבהו לעבודתו ויגאלהו מתארתיו ומדותיו הרעים והוא רואה שעדין לא נענה פי הוא עדין רחוק ממנו ותברך מאד ועל ידי זה יכול למענות הם ושלום, שכל תפלותיו וישחותיו היו לריק הם ושלום. אבל באמת אינו כן, כי אין שום דבור נאבד בלל, רק כל תפלה ושיחה עושה רשם גדול והצדיקים אמתים מלקטים כל אלו התפלות והשיחות ובונים מהם בננים נפלאים בהינתן משפן וצריך כל אחד להתחזק הרבה בתפלה ושיחה תמיד והיה אף שיהיה עד אשר על ידי רבוי התפלות יהיה נשלם הבנין של הצדיקים העוסקים בזה ללקט ולהכיר והתעלות אלו התפלות ואז יבכרו רחמי ותברך וישוב אליו וירחמהו (ליקו"ה הל' נחלות ה"ד אות יא).

בני בכורי ישראל

ועי"ש בדברי מוהר"ן שיעיקר הכח של האדם להתפלל הוא ע"י הישועות שכבר ראה בעיניו ע"י תפילתו, כי כל אחד מישראל בוודאי פועל הרבה בתפילתו, אלא שקליפת עמלק מחלשת לב האדם ומשכיחה ממנו את כל הישועות שכבר נעשו לו, וצריך האדם להיזהר שלא לשכוח את כל הישועות שנעשו לו, ועי"ז יהוק ליבו להתפלל להשי"ת על כל צרכיו ועל הגאולה הפרטית והכללית, ובחי' זו מה שפעל האדם בתפילתו זהו בחי' בכור, ועל כן נוטל בכור פי שנים, ועי"ש באריכות.

ובכללות הישועה העיקרית הראשונה לכלל ישראל הוא בחי' יציאת מצרים, ועי"כ אז נתגלה בחי' הבכורה של ישראל כמו שכתוב בפרשה בני בכורי ישראל, וכמו שמבאר מוהר"ן שם (באות יג) וז"ל: 'זוהו ה' בהינתן בני בכורי ישראל, כי התגלות עבודת התפלה גלו ישראל בעולם כי אין אומנותנו אלא בפה. ולעיתיד בעת הגאולה בשי"תא כל העולם את גדל ורבו הפעולות והישועות שפעלנו על ידי תפלותינו בכל ימי הגלות אז יתחזקו פלם בתפלה מהמת שחבל יראו אז מעלת התפלה על ידי גדלת ישראל שכל גדלתם זכו על ידי התפלה, כמו שכתוב, כי אז אהפך אל כל העמים שפה ברורה לקרא פלם בשם ה' וכו'. אבל מעלת תפלתם של העכו"ם אינה חשוכה כל כך אז מאחר ששם לא התגברו בתפלה כפי"ל אלא אחר שראו מה שפעלו ישראל בתפלתם. אבל עם קדוש ישראל זכו להתגבר בתפלה בכל ימי הגלות בעת שלא ראו עדין מה שפעלו ועל כן נקראים ישראל בכור וראשית, כי הם גלו עבודת התפלה בעולם שזוהו בהינתן הולדת הבכור שהוא בהינתן פעולה הראשונה שפועלים בתפלה שזאת ההולדה והפעולה חשוכה ויקרה מאד, כי אז צריכין עקר ההתחזקות בתפלה בעת שלא ראו עדין מה שפעל וכפי"ל.

והנה התורה מדגישה בתחילת הפרשה 'ובני ישראל פרו וישרצו וירבו, ויש לפרש שמרמזו בזה למה שעסקו בבחי' תיקון הברית שהוא בחי' להמשיך וולדות בעולם (כמבואר בדברי מוהר"ן ב'הל' נחלות ובכמה מקומות), ועי"ז זכו לפעול בתפילתם, כי עיקר הכלי זין של התפילה הוא ע"י תיקון הברית, וכן מובא בדברי חז"ל שזכו להיגאל כי היו גדורים מן העריות.

עיקר הגאולה ע"י חסד וצדקה

ומשה רבינו שזכה לגאול את ישראל זכה לזה ע"י צדקה וחסד שעסק עם ישראל ע"י שראה בסבלותם, כי להמשיך את הגאולה צריך בחינת חסד, וכמבואר בדברי מוהר"ן (שם אות כ) לענין מצוות משלוח מנות בפורים וז"ל: 'כי באמת שניהם באחד טובים שצריכין להרבות בתפלה מאד תמיד ולידע האמת שאין אנו גדאי לפעול בתפלותינו כי אם בהסדו ואף על פי כן אנו צריכין לעשות את שאלנו להרבות בתפלה תמיד וה' ותברך ועשה את שאלו וימשיך עלינו חסדו למענו וישיענו מהרה. וזה החסד אנו ממשיכין על ידי משלוח מנות איש לרעהו שהוא גם לעשירים שהיא בהינתן חסד, שצריכין פיוס הגדול הזה לגמול חסד כל אחד עם חברו אף על פי שהוא עשיר ואינו מקבל צדקה חס ושלום, אף על פי כן צריכין לגמול חסד כל אחד עם חברו גדי להמשיך עלינו חסדו הגדול שעל ידי זה עקר הנס והישועה'.

וכמו כן לבחי' משפט צריך צדקה, ועי"כ משה שהיה רועה ישראל שהוא בחי' מה שממשיך להם המשפט בכל פעם, זכה לזה ע"י רחמנותו הגדולה שהיא בחי' צדקה שע"י זכה למשפט ועי"ז זכה לכלי זין של התפילה ולפעול את הגאולה בשלימות.

עבודת היום ||| פנינים על סדר סדר היום והתפילה

גלות וגאולה

הנה כללות המאמר הקדוש הזה עוסק בענין גלות וגאולה, שהגלות הוא בחינת הסתרת פנים, ואנו מבקשים על הגאולה, שיהיזיר הקב"ה פניו אלינו כביכול, ובוהו מאריך רביו"ל לבאר שאין שום תפילה נאבדת חס ושלום, רק הצדיקים עושים מכל התפילות משכן, וכשיושלם המשכן תבוא הגאולה, וכל זה שייך ג"כ בפרטות בגלות הפרטית ובגאולה הפרטית כמבואר באריכות בדברי מוהר"ן (בהל' נחלות ה"ד אות י).

יום ולילה

והנה כל יום ולילה הוא ג"כ בחינת גלות וגאולה בבחינה מסויימת, ועי"כ בערבית אומרים אמת ואמונה ובשחרית אמת ויציב, כי בבוקר הוא הודאה על הגאולה, ובערב הוא ההתחזקות באמונה שבוודאי יגאלנו השי"ת מכל הצרות (וכמו שפירש"י בברכות יב ע"א).

שינה וקריאת שמע שעל המיטה

ואמנם בתחילת הלילה יש התגברות גדולה של 'ענין דמכסיין על עיניו' ועל כן אי אפשר אפילו להתפלל, ועיקר העבודה הוא לסלק לגמרי את הדעת והמוחין ולהתחזק באמונה, שזה הוא בחינת שינה (וכמבואר באריכות בליקו"ה הל' השכמת הבוקר ה"ג), וזהו בחינת קריאת שמע שעל המיטה, שהוא בחינת התחזקות באמונה גם בעת החושך, לידע שד' אחד וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

אבל בשעת הצות נמתק קצת בחינת העננין דמכסיין על עינין, ואז צריכים לקום ולבקש הרבה מאוד על הגאולה, שיהויר השי"ת פניו אלינו, ובאמת תמיד בכל עת צריך להרבות בתפילה ובבקשה על זה, אבל ביותר ויותר הוא שייך בעת הלילה שהוא במהותו בבחי' גלות, ואז מסוגל מאוד לעורר הלב לבקש רחמים על זה מעומק הלב.

וצריך להתחזק מאוד לידע שאין שום תפילה נאבדת חס ושלוש, כי זה עיקר הסיבה שאדם נחלש מעבודה זו, מהמת הטעות הנזכרת במאמר זה שהושב - מה תועיל תפילתו, שהרי כ"כ הרבה אנו מבקשים על הגאולה ועדיין לא זכינו, ועל כן צריך להתחזק הרבה מאוד ולשנן היטב דברי רבינו רבינו במאמר זה שהאמת אינו כן אלא כל תפילה עושה רושם והצדיקים בונים מזה משכן.

שיחת חברים פנינים ומאמרים, שאלות ותשובות, וסיפורי התקרבות שנכתבו ע"י כלל המקורבים

הילולת מוהרנ"ת זיע"א בקהילת "חניכי הישיבות" - נצח ישראל" מודיעין עילית

סעודת הילולא ביארציט מוהרנ"ת בקהילת חניכי הישיבות "נצח ישראל" בעיר מודיעין עילית

בהשתתפות המשפיעים הרה"ח רבי יצחק מאיר ברלב שליט"א והרה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א

מרגישים התעלות אצל הציון הק, כי צריכים געגועים כל השנה כי רבינו אמר שלא לבא אליו לישיריים היינו ישועות גשמיות, ולא לתורות היינו ישועות רוחניות, אלא להיות אפוי בלב' וזה ע"י שכל השנה יהיה מתגעגע אחריו ואז ביום האחרון ימצא, ועוד ביאר כי רבינו אמר שצריך הקדמות להבין את המכוון, ור' נתן בספריו נתן לנו את ההקדמות והשכלים כדי שנבין מה המכוון שרבינו רוצה מאתנו, וביאר ש'הכתב שעל הפמשיילע' (ספורי מעשיות) - הוא התורות של רבינו ה'בת מלך', אבל הפמשיילע' עצמה היא המקיף של הכתב בחינת מלבוש וזה עיקר עניינו של מוהרנ"ת זיע"א.

ממש ימות המשיח ולא יאומן "חניכי הישיבות" בסעודת ייאר צייט לע"נ ר' נתן זיע"א, ממש פלאי פלאים ורבינו כבר אמר 'כשיתקבל ספרי בעולם אפשר להתכונן למשיח' אמן ואמן.

טעימות מדיבורי המשפיעים

הרה"ח רבי יצחק מאיר ברלב דיבר כמה נקודות. ראשית דיבר שהעניין של מוהרנ"ת והליקוטי הלכות הוא כעין תורה שב"פ על תורת רבינו, ודברי מוהרנ"ת פותחים ומגלים בדברי רבינו עניינים שלכד לא היינו רואים אותם בתוך התורות ורק ע"י מה שמוהרנ"ת קיבל בע"פ מרבינו הוא ידע לפרש ולהרחיב כך את התורות, ובפרט עניין ההתחזקות שהמעין בליקוטי מוהר"ן לא יבהין מיד שזה עיקר הנקודה בתורות, ומוהרנ"ת הוא זה שגילה והרחיב עניין זה בתורת רבינו.

כמו"כ דיבר מעניין האמת תהיה נעדרת, שעניין רבינו הוא כלליות הגוונים, ונקודת האמת הוא דווקא כאשר מקבל גם האמת של השני אפי' שאינה יסוד דרכו, וזה מבחן אמיתי למי שבאמת קיבל דרכו של רבינו הק.

הרה"ח ר' שמואל שטרן דיבר מעניין אבידת בת המלך שהכוונה בזה שצריך להפש אהרי צדיק האמת. ותחילה דייק כי בתחילת המעשה כתוב שלבסוף מצאה ובסוף המעשה כתוב שהוציאה וביאר שהם ב' בחינות תחילה למצוא ואח"כ להוציא, והיינו שגם אהרי שמוצאים את רבינו צריכים להוציא ולגלות האור, והבת מלך עצמה מדריכה אותנו איך לגלותה, והוא ע"י געגועים אהריה כל הזמן, וביאר דזה הענין בזה שיש שלא

כמידי שנה, גם השנה התקיימה סעודת הילולא ביארציט מוהרנ"ת בקהילת "חניכי הישיבות" - נצח ישראל" בעיר מודיעין עילית, כאשר הדבר כבר נהפך למסורת שרבים מבני העיר גם אלו שברוך כלל לא רואים אותם בכיהמ"ד של אנ"ש, מגיעים להשתתף בסעודת ההילולא של מוהרנ"ת. בסעודת ההילולא נשאו דברים המשפיעים מחשובי אנ"ש הרה"ח רבי יצחק מאיר ברלב שליט"א, והרה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א.

משתתפי ההילולא מודים לגבאי ביהמ"ד שדאנו לכל עניני ההילולא הן בגשמיות והן ברוחניות, וכמובן על כל פעילותם במשך כל השנה דואגים לארגן שיעורים ואירועים להפיץ את האור של רבינו הקדוש בקרב ציבור בני הישיבות.

ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון באימייל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 72
 או לאימייל: E0773140331@GMAIL.COM
 * * *
 ניתן לתרום \ להזמין את הגליון עד לביתכם דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ! וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318 (בכל האופנים יש לציין: עבור עלון המקורבים, וכשהתרומה היא דרך הטל' יש להשאיר הודעה לאחר מכן בקו המקורבים ה"ל בשלוחה 72 על סך התרומה, ושהיא מיועדת לעלון זה) תזכו למצוות!
 * * *
 נשמח לקבל כל חומר לגליון ע"י שליחה לכתובת האימייל ה"ל עד יום שני בערב בצירוף שם מלא ומיקום עיר! (אפשר שם וכתובת בדויים, ולציין זאת), עם זאת, אין התחייבות שהדברים יפורסמו, ואין לראות באי-פרסומם שום צד פגיעה (יתכנו הרבה סיבות, גם טכניות), בהצלחה!!

אחי היקר!
 עד מתי נחכה למשיח - - - בשביל ללמוד זוהר ? ? ?
 הגיע הזמן שנבין - - - לימוד הזוהר מביא את המשיח !!!
 כותב הזוהר הקדוש (פרשת נשא, קכו):
 "ומשום ש'עתידיים' ישראל לטעם מעץ החיים, שהוא ספר הזוהר הזה, יצאו בו מהגלות ב'ר'חמים"!!
 רכוש לך עוד היום את סט ספרי הזוהר הקדוש עם הפירוש הנפלא 'מותוק מדבש'!
 שלושה גדלים לבחירה! משלוח חנים עד הבית!
 ניתן להזמין את כל ספרי בעל 'מותוק מדבש'.
 ע"י נציג אישי: 054-848-73-17